

Lezingen: Job 7, 1-4.6-7; 1 Korintiërs 9, 16-19.22-23; Marcus 1, 29-39.

Zoals we op het TV-nieuws kunnen zien gebeurt het nogal eens, dat mensen alles kwijtraken wat ze in hun leven hebben opgebouwd, verzameld of gekregen. Het maakt hun leefomgeving uit en ineens zijn ze door, bijvoorbeeld een explosie, door overstroming, door oorlog/geweld alles kwijt: gezin, familie, eigendom. De taferelen op de TV zijn vaak aangrijpend. Leed en verdriet zijn immens. Degenen, die het overkomt alles kwijt te raken, reageren radeloos, vol onbegrip voor wat hen overkomt, met de vraag waarom het hen overkomt. In een poging in te voelen vraag ik me wel af hoe ik zelf zou reageren? Ik denk even radeloos, vol onbegrip, vol vraag naar het waarom? Menigeen, onder lijden gebukt kan het leven ervaren als een tragisch lot met vragen waarop men geen antwoord krijgt. Hoe met lijden om te gaan. Is er hoop? Het Bijbelverhaal van de legendarische figuur Job zoekt naar een antwoord. Job is een door het ongeluk getroffen man. Aanvankelijk bijna vanzelfsprekend welvarend en gelukkig wordt hem alles afgenomen, zijn vee, zijn overige bezit, heel zijn gezin. De berooide man is wanhopig. Hij stelt zichzelf de vraag: waarom overkomt me dit? Vragen die worden gesteld als ongeluk ons overkomt. De 'zogenaamde' vrienden van Job gaan, zoals gebruikelijk, ervan uit dat er een samenhang is tussen het leven van Job en het lot dat hem heeft getroffen. Ze concluderen dat Job het ernaar gemaakt heeft, een zondaar is en zodanige fouten heeft, dat hem dit alles is overkomen. Hij heeft zijn verdiende loon te pakken. Job verdedigt zich maar dat haalt niet veel uit. Bij wie kan hij zijn verdriet kwijt, aan wie om verantwoording vragen? Tenslotte klaagt hij God aan, de gever van het leven. Job komt voor de vraag te staan: wie is de mens in verhouding tot de grote Werkelijkheid waarin hij (slechts) tijdelijk leeft. Hij ondergaat Gods vraag: 'Waar was je Job, toen ik de wereld schiep en de aarde tot stand kwam met alles wat erop is? Had jij daar een aandeel in gehad? Nee, dus. En heb je bij al je inspanning en welvaart ook niet geluk gehad? Ja dus. Meen je zelf het leven in handen te hebben? Nee, dus. Job moet erkennen, dat het leven voor hem een groot mysterie is, dat hij ondergáát, waarin hij een rol speelt, maar dat ook groter is dan hij kan bevatten. Dat inzicht maakt hem bescheiden en nederig. Hij erkent zijn positie als mens en vertrouwt zich toe aan God, die ervoor 'zorgt dat alles goed komt'. In het Bijbelverhaal van de Schepping staat ook het verhaal van de mens, die in zijn zelfoverschatting meent zelf God te zijn en zelf uit te maken wat goed en kwaad is. Met als gevolg de situatie van gebrokenheid zijn waarin wij leven. De condities waaronder wij leven en die we momenteel meer dan in het recente verleden ondergaan, heeft God met ons willen delen in de menswording van Jezus, die wij vierden met Kerstmis. In het Evangelie van vandaag blijkt dat uit de activiteiten van Jezus. Met Hem is de tijd van Gods heil voor de mensheid aangebroken. Vanuit Gods kracht die in Hem leeft *brengt Hij het Goede Nieuws geneest* Hij mensen, lichamelijk en psychisch. Jezus *bidt* en onderhoudt daarmee het contact met zijn hemelse Vader. Hij laat zien dat Hij er is *voor alle mensen* in hun noden en niet gebonden is aan een bepaalde plek. Hij is tegen alle sensationele berichten over Hem, want *zijn leven komt tot voltooiing waar Hij heel het leven met ons deelt tot in lijden en dood en God Hem met Pasen doet opstaan uit de dood*. Daarin zit voor ons als gelovige mensen het perspectief, dat God ook voor ons alles ten goede leidt. In tijden van vreugde en welzijn hebben we daar niks tegen; maar anders wordt het als pech, teleurstelling en lijden ons overkomt. Die stellen ook ons voor de vraag naar het waarom? Ook Jezus had die vraag. Aan het kruis stelde Hij zijn en onze hemelse Vader de vraag: 'mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten' Een stap verder is de nederige erkenning dat het *geheim van het leven ons begrip te boven gaat*. Het beste wat we kunnen doen is het *ons toevertrouwen aan God in het geloof, dat Hij in zijn mensbetrokkenheid alles te goede leidt*. Jezus is ons ook daarin voorgegaan toen Hij zei: 'Vader, in uw handen beveel ik mijn geest'. Daarmee is Hij ons voorbeeld en onze hoop geworden. Amen AR

HELLIGE MÈS IN DE EESER PLAT 3 februar 2024 Leazinge va 'dr zôndig.

Mien leef carnavaliste,

D'r Job, woeuver de iëste leazing gong woar enge erme keal. Hem woart al aafgenoame wat hea haw. Dat is neet get wat os in dizze tied ganz vreamp is. Kiek ze noa de tillevies dan zuus te dat dat in oze

tied deks vuer kunt in leng wo oerlog is of anger erg dinger gebuere.

Gelukkig kinne ver in oos durp en oze ganse strieëk mit der carnaval zieje loate wie good ver 't hant en wiewuel leave in ôs is.

Noch ee momentje wieër uever Job, dea warsjienlik nit echt bestanden hat. Aa hem hat man in der Biebel kinne oetleage wie man mit leed um kan goa.

leëster woar Job enge rieke man mit ee groeët gezin, vuel werkluj en alle soarte viej. Hea woar auch ganz godsgetreu en good vuër ziang luuj. Hea hauw ut good. Va zelfsprekend good. Hea how doa ooch hel vuer gewerkt. Wat koeëd hem gebuere?

Mè in enge korte tied woerd hem alles aafgenoame en how hea nuuks miej, geng gezin, geng vieje, Ooch zien gezondheid woerd aangetast.

Die ummer zing vrung gewes woare daaten wie wie gekerenge in dea tied as enge get ergs ueverkoame woord: hea zal 't ernoa gemakt han, hea mot wel vuel zung begange han. Wie vieër wete woar dat neet zoea. Job koam alleng te stoa en klaget op de doeër der Hergott aan, de geaver va ut leave. God goof auch antwoord en zaat teage Job: 'wo woarst doe doe ik alles gemak han, de eard an al wat doa op is, de plante en de deere, de luuj. Wo woarst du? Doe hast eegentlich alles kreage en du hast gedaat dat alles van dich woar. En Job dach noa en mos toegeave dat ut leave en al ziene riekdom bij al zien eege werk auch eng gaaf woar, ee neette begriepes mysterie. En doe hea dat akseptere koët woerd hea beater, dankte der Hergot, gong werrum aan de sjaag en kreeg ut noch beater als wie hea ut gehad how.

In ut Evangelie van huuj kint Jezus, oos Herrgötje, de pieng van luuj en va de ueverheed als neet noa Hem en zing gow wuerd geloesterd woërd; de pient va durch zing lieërlinge en betste vrung in der stieëk geloate te weadde; de pieng va dat hea sterve moeët aa ee kruuts. Auch hea klaagde: 'God mienge God woarum hast du mich in der stieëk geloate??. Eave doanoa vertroewt hea zich eavel aan toe aa derzelfde God: 'Vader, in der Hiëme in uuch heng beveal ich miene leavensgeest'. Auch hea noom aa wat hem ueverkoam. Mit Poasje koam Hea durch zienge en oze Vader in de Hiëmel tot leave. Doomit hat der Herfgot dudelik gemakt: Ut leave ueverwint koeëd en doeëd .

Dat gekreage leave vieëre ver mit der Carnaval. Ver loate zieje wiewuel leave in ôs is en wie ver van 't leave hotte. Carnaval verbingt de luuj mit mekaar, jekerenge is mit jekerenge. Ver zund dankbaar en make sjpass. Loate vieër doa volop van geneete.

Ver weette eavel auch dat noa der carnaval werrum inge angere tied kunt. Dan moeëte ver oos gelauf in ut leave neet verleeze. De leazinge van huuj wille ôs mood geave. Auch in minder gowe tied is der Herrgot mit ôs. Vergeate ver dat neet. Der Vastentied herinnert ôs doa aan. Mit Asgoonsdig koame ver wer hiej in oos kerk bijenee um dat te viere. Amen.